

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΚΙΝΗΣΗ ΔΑΣΟΛΟΓΩΝ

Διδότου 26 - 10680 Αθήνα

Τηλέφωνο : 210.36.41.361 - Fax : 210.36.41.374

(Πρωινές ώρες : 210.82.27.171 και 210.82.31.340)

Αθήνα, 19.07.2010

Αρ. Πρωτ. : 1923/19.07.2010

Προς:
Κυρία Τ. Μπιρμπίλη
Υπουργό Περιβάλλοντος
Αμαλιάδος 17 - 11523 Αθήνα
FAX = 210.64.51.793

Κοινοποίηση :
Όπως Πίνακας Αποδεκτών

Θέμα : Παρατηρήσεις και προτάσεις της Πανελλήνιας Κίνησης Δασολόγων στο πλαίσιο της διαβούλευσης του σχεδίου νόμου "Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινο Ταμείο, Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις".

Κυρία Υπουργέ,

Με την επιστολή μας αυτή σας υποβάλλουμε τις παρατηρήσεις και τις προτάσεις μας στο πλαίσιο της δημόσιας διαβούλευσης του παραπάνω σχεδίου νόμου. Για τη διευκόλυνση του αναγνώστη, οι προτάσεις αυτές παρατίθενται στην αρχή κατά άρθρο, ενώ στο τέλος του κειμένου παραθέτουμε μερικές γενικές παρατηρήσεις και προτάσεις επί του συνόλου του κειμένου.

Αναλυτικότερα:

1. Άρθρο 2

Θεωρούμε καταρχάς θετική τη συγκρότηση και λειτουργία της Στρατηγικής Επιτροπής Περιβαλλοντικής Πολιτικής, ως ενός κεντρικού οργάνου σχεδιασμού και αξιολόγησης των δράσεων προστασίας και αποκατάστασης του περιβάλλοντος σε εθνική κλίμακα. Έχουμε όμως τρεις επιμέρους παρατηρήσεις - διευκρινίσεις επί αυτής:

1.1 Στο κείμενο δεν γίνεται σαφές εάν ο ρόλος αυτής της Επιτροπής θα είναι αποφασιστικός ή συμβουλευτικός.

Θα μπορεί δηλαδή η συγκεκριμένη Επιτροπή, αφού αξιολογήσει (κατά πλειοψηφία) ως λανθασμένη μια ενέργεια ενός Γενικού Γραμματέα ή μιας Υπηρεσίας του ΥΠΕΚΑ, να απαιτεί την άμεση αλλαγή ή διόρθωσή της, ή απλά θα συστήνει και θα προτείνει χωρίς αυτά να αποτελούν υποχρεωτικές δεσμεύσεις;

Αν συμβαίνει το δεύτερο, θεωρούμε ότι πιο δόκιμο είναι να ονομάζεται "Συμβουλευτική", παρά "Στρατηγική" Επιτροπή.

1.2 Η σύνθεση και η "ισοδυναμία" των μελών της Επιτροπής.

Από ότι καταλαβαίνουμε από το κείμενο του σχεδίου νόμου, όλα τα μέλη της Επιτροπής είναι ισοδύναμα. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι, οι τρεις εκπρόσωποι των μη κυβερνητικών οργανώσεων και οι πέντε προσωπικότητες αναγνωρισμένου κύρους, θα μπορούν για παράδειγμα με τη ψήφο τους να προτάσσουν ως ενέργεια άμεσης προτεραιότητας και εθνικής σημασίας την παρατήρηση της ζωής ενός πτηνού που ζει στα καλάμια κάποιων λιμνών, σε σχέση με την επείγουσα ανάγκη διαχείρισης των δασικών συμπλεγμάτων της χώρας που πιθανόν να επικαλείται και να προτείνει ο Ειδικός Γραμματέας Δασών.

Αν όντως λειτουργήσει έτσι η Επιτροπή, πολύ φοβόμαστε ότι οι αποφάσεις της δεν θα είναι ισοβαρείς και ανάλογες των πραγματικών περιβαλλοντικών προβλημάτων της χώρας.

1.3 Η σχέση των μελών της Επιτροπής με τους πόρους του Πράσινου Ταμείου.

Για λόγους δεοντολογίας και διαφάνειας, πιστεύουμε ότι θα πρέπει να υπάρξει μια σαφής διάταξη για τη σχέση των μελών της Επιτροπής (και κυρίως των μη δημοσίων υπαλλήλων), με τα έργα ή τα προγράμματα που θα χρηματοδοτεί το Πράσινο Ταμείο.

Θα είναι δηλαδή αδιανόητο να προκρίνει αυτή η Επιτροπή έργα και δράσεις, στα οποία στη συνέχεια θα συμμετέχουν (άμεσα ή έμμεσα), ή από τα οποία θα ωφελούνται (άμεσα ή έμμεσα) τα ίδια τα μέλη της, ή οι φορείς που εκπροσωπούν.

2. Άρθρο 12.

2.1 Στην παράγραφο 1 του συγκεκριμένου άρθρου αναφέρεται ότι ο Ειδικός Φορέας Δασών "μεταφέρεται στο Πράσινο Ταμείο για την εξυπηρέτηση των σκοπών του και θα περιέρχονται σε αυτόν το λογαριασμό τα έσοδα και μόνο από τις δασικές και θηρευτικές δραστηριότητες". Από τη διατύπωση αυτή καταλαβαίνουμε ότι ο Ειδικός Φορέας Δασών δεν καταργείται, αλλά λειτουργεί ως αυτόνομος λογαριασμός μέσα στο Πράσινο Ταμείο, γεγονός το οποίο θεωρούμε θετικό.

2.2 Για τον Ειδικό Φορέα Δασών υπήρχε ρητή αναφορά στην παράγραφο 5 του άρθρου 8 του Ν.3208/2003, σύμφωνα με την οποία "Οι πόροι της παραγράφου 2 διατίθενται αποκλειστικά για την ανάπτυξη, προστασία και διαχείριση του δασικού και θηραματικού πλούτου και γενικότερα της άγριας πανίδας και αυτοφυούς χλωρίδας, απαγορευμένης της διάθεσης των πόρων αυτών για άλλους σκοπούς".

Στο κείμενο του σχεδίου νόμου δεν είναι σαφές ότι αυτή η δέσμευση παραμένει, πράγμα το οποίο πιστεύουμε ότι είναι απολύτως απαραίτητο να γίνει.

2.3 Θα πρέπει επίσης να υπάρξει πρόβλεψη ότι τα έσοδα του συγκεκριμένου Φορέα θα συνεχίσουν να εισπράττονται με την ίδια διαδικασία που εισπράττονται σήμερα.

3. Άρθρο 13.

Θεωρούμε ιδιαίτερα θετική τη ρύθμιση που γίνεται με το συγκεκριμένο άρθρο και πιστεύουμε ότι δίνει μια σοβαρή εναλλακτική διέξοδο για να αποκτήσει επιτέλους η χώρα μας κυρωμένους Δασικούς Χάρτες.

Τα χρονικά διαστήματα που προσδιορίζονται στην παράγραφο 6, εκτιμούμε ότι θα συγκεκριμενοποιηθούν αναλυτικότερα με τις τεχνικές προδιαγραφές που θα ακολουθήσουν.

4. Άρθρο 15.

Στο συγκεκριμένο άρθρο έχουμε τρεις επιμέρους παρατηρήσεις - προτάσεις:

4.1 Ενώ στη διαδικασία της εκδίκασης των αντιρρήσεων δεν εξετάζονται εμπράγματα δικαιώματα, στην παράγραφο 2 αναφέρεται ότι αντιρρήσεις μπορούν να υποβάλλουν φυσικά ή νομικά πρόσωπα που επικαλούνται εμπράγματα ή ενοχικά δικαιώματα στις εκτάσεις του Δασικού Χάρτη. Αυτό είναι, και επικίνδυνο, αλλά και ουσιαστικά ανώφελο: Αν καθίσει η Επιτροπή να λύσει το εάν ο καθένας που υποβάλει αντίρρηση έχει ή δεν έχει εμπράγματο δικαίωμα στο συγκεκριμένο πολύγωνο, θα σπαταλήσει πολύ περισσότερο χρόνο σε αυτό, παρά στο να εξετάσει την ουσία της αντίρρησης. Και εκτός από αυτό, μπορεί ο Δικηγόρος της Επιτροπής να κρίνει ότι κάποιος πολίτης δεν έχει εμπράγματο δικαίωμα (οπότε θα του απαγορευτεί να υποβάλει αντίρρηση), και στη συνέχεια (μετά π.χ. από 2 χρόνια) να έρθει ένα Δικαστήριο και να αποφασίσει το αντίθετο (π.χ. με βάση μαρτυρικές καταθέσεις, τις οποίες δεν αξιολόγησε η ΕΠ.Ε.Α.). Τι θα γίνει τότε;

Από που συνάγεται η δικαιοδοσία μια Επιτροπής που κρίνει αποκλειστικά και μόνον τον δασικό ή μη χαρακτήρα μιας έκτασης, να κρίνει τα εμπράγματα δικαιώματα του κάθε πολίτη;

Επιπλέον, επειδή η εξέταση των εμπραγμάτων δικαιωμάτων γίνεται σε μεταγενέστερο χρόνο από την υποβολή των αντιρρήσεων (δεδομένου ότι προβλέπεται υποβολή αντιρρήσεων ακόμη και μέσω των ΚΕΠ), ο πολίτης θα μπαίνει σε μια διαδικασία υποβολής αντίρρησης (με κόστος σε χρήμα και χρόνο), χωρίς να γνωρίζει αν τελικά θα εξεταστεί ή όχι η αντίρρησή του. Και αυτό θα δημιουργήσει ένα απίστευτο "αλαλούμ", πολύ μάλιστα περισσότερο όταν, αντί των

πολιτών, θα μπορεί αντίθετα να έρθει μια περιβαλλοντική οργάνωση και να πει ότι "αυτήν τη συγκεκριμένη έκταση (η οποία ανήκει σε κάποιους πολίτες), εγώ θεωρώ ότι θα πρέπει να την πείτε δασική", θίγοντας έτσι έμμεσα αλλά καθοριστικά και τα εμπράγματα δικαιώματα των πολιτών στους οποίους ανήκει η έκταση.

Για όλους αυτούς τους λόγους πιστεύουμε ότι πρέπει να απαλειφθεί η συγκεκριμένη διατύπωση, και τα πράγματα να γίνουν πολύ πιο απλά και καθαρά: Αντιρρήσεις θα πρέπει να μπορεί να υποβάλλει το κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο.

- 4.2 Στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου περιγράφονται τα απαιτούμενα στοιχεία για την υποβολή μιας αντίρρησης, χωρίς όμως (όπως δυστυχώς και στον Ν.2664/1998 - και παρά τις τότε προτάσεις μας), να περιγράφεται το πώς θα βρουν κάποια από αυτά τα στοιχεία οι πολίτες.

Πιο συγκεκριμένα, δεν γίνεται καμία αναφορά για το πώς ένας πολίτης που μένει στο χωριό του και θέλει να κάνει αντίρρηση σε έναν χάρτη που αναρτήθηκε στην Αττική, θα βρει τις "γεωγραφικές συντεταγμένες" της έκτασης για την οποία υποβάλλει αντίρρηση, ή θα μάθει το "αναλογούν ειδικό τέλος" που πρέπει να πληρώσει (πού και πώς θα το πληρώσει κτλ).

Παραλείπεται δηλαδή μια ολόκληρη διαδικασία έκδοσης αποσπασμάτων και παροχής πληροφοριών στους ενδιαφερόμενους πολίτες, μετά την ανάρτηση των χαρτών και ΠΡΙΝ την υποβολή των αντιρρήσεων.

Για να μην "βαρύνει" πολύ το κείμενο του νόμου, θα πρέπει τουλάχιστον να υπάρχει στο άρθρο αυτό μια παράγραφος που να αναφέρει απλά ότι "Οι διαδικασίες παροχής πληροφοριών και δεδομένων προς τους ενδιαφερόμενους πολίτες, περιγράφονται στις σχετικές τεχνικές προδιαγραφές ανάρτησης των Δασικών Χαρτών".

- 4.3 Η παράγραφος 3.β του συγκεκριμένου άρθρου θα πρέπει να απαλειφθεί για τους λόγους που αναφέρθηκαν προηγούμενα.

5. Άρθρο 16.

Θεωρούμε καταρχάς θετικό το ότι ο κάθε πολίτης θα μπορεί να υποβάλλει τις αντιρρήσεις του με διαφορετικούς και εναλλακτικούς τρόπους. Υπάρχει όμως ένα ζήτημα στο οποίο δεν δίνει απάντηση το συγκεκριμένο άρθρο: Από ποιόν και πότε θα μάθει ο πολίτης αν τα στοιχεία που υπέβαλε είναι σωστά και δεν υπάρχει το οποιοδήποτε πρόβλημα στο να εξεταστεί η αντίρρησή του.

Πολύ μάλιστα περισσότερο όταν ο πολίτης θα μπορεί να υποβάλει την αντίρρησή του σε ένα ΚΕΠ, όπου προφανώς ο υπάλληλος δεν θα έχει, ούτε τις γνώσεις, αλλά ούτε και την

αρμοδιότητα να του πει για παράδειγμα ότι οι συντεταγμένες του πολυγώνου του είναι σωστές, ή ότι το τέλος που πήγε και πλήρωσε στη Τράπεζα είναι "κατάλληλα υπολογισμένο".

(Αν αυτά τα πράγματα δεν ορίζονται σαφώς στο Νόμο, ή αν στο Νόμο δεν υπάρχει σαφής αναφορά ότι όλα αυτά τα ζητήματα διευκρινίζονται αναλυτικά στις σχετικές τεχνικές προδιαγραφές, κινδυνεύουμε στη φάση της εξέτασης των αντιρρήσεων, αντί να συζητάμε για τον χαρακτήρα των εκτάσεων, να καταλήξουμε σε ατέρμονες δικαστικές διενέξεις μεταξύ των πολιτών και του φορέα που θα κάνει την ανάρτηση).

6. Άρθρο 18.

6.1 Θεωρούμε καταρχάς θετικό ότι η διαδικασία εξέτασης των αντιρρήσεων έχει οριστεί στους 4 μήνες, όπως επίσης και το γεγονός ότι μπορούν να συγκροτούνται περισσότερες της μιας ΕΠΕΑ για το κάθε Δασαρχείο.

6.2 Πιστεύουμε ότι, αντί του Τοπογράφου, θα πρέπει να συμμετέχει Γεωπόνος. Ειδικά στα ζητήματα χρήσεων γης στις ιστορικές αεροφωτογραφίες, ο Τοπογράφος δεν μπορεί να έχει την ίδια αντίληψη και προσέγγιση με έναν Γεωπόνο για το εάν μια έκταση είχε αγροτική ή δασική χρήση. Δεν είναι δουλειά του Τοπογράφου να καταλάβει αν ένα μαντρί με 30 ρίζες ελιές είναι αγροτική καλλιέργεια ή όχι, και αντίθετα, ένα Γεωπόνος Δημόσιος Υπάλληλος που υπηρετεί στη συγκεκριμένη περιοχή είναι σίγουρο ότι θα γνωρίζει πολλά επιπλέον πράγματα για το ιστορικό των αγροτικών καλλιεργειών ή των κτηνοτροφικών δραστηριοτήτων σε αυτήν την περιοχή (χωρίς να αναφερθούμε στα ζητήματα επιδοτήσεων ή νομιμότητας κάποιων καλλιεργειών ή κάποιων κτηνοτροφικών μονάδων που θα γνωρίζει ο Γεωπόνος, στα "Σχέδια Βελτίωσης" που έχουν κατατεθεί και εγκριθεί, στο ζωικό κεφάλαιο που υπάρχει σήμερα και υπήρχε παλαιότερα κτλ).

Πρακτικά, ένας Γεωπόνος μπορεί να δώσει πολύ περισσότερες και πολύ πιο χρήσιμες πληροφορίες στην ΕΠΕΑ για τις χρήσεις γης μιας περιοχής, από ότι ένας Τοπογράφος.

6.3 Επίσης, θεωρούμε ιδιαίτερα θετική την πρόβλεψη για προσωρινή διάθεση προσωπικού από άλλες υπηρεσίες.

6.4 Το ζήτημα της αποζημίωσης των μελών της ΕΠΕΑ είναι ένα θέμα που όντως συνδέεται με τη σημερινή εικόνα και νοοτροπία των Δημοσίων Υπαλλήλων, αλλά θα πρέπει να διευκρινίζεται σαφώς ότι αφορά την εργασία που κάνουν ΕΚΤΟΣ του τυπικού ωραρίου των Δημοσίων Υπαλλήλων. Είναι παράλογο να δίνουμε επιπλέον χρήματα σε ένα Δημόσιο Υπάλληλο γιατί στις 10 η ώρα το πρωί, αντί να κάθεται στο γραφείο του, κάθεται σε μια επιτροπή και εξετάζει την αντίρρηση ενός πολίτη.

6.5 Στην παράγραφο 5 αναφέρεται ότι οι αντιρρήσεις εισάγονται στην ΕΠΕΑ προς εξέταση "μαζί με υπηρεσιακό κατατοπιστικό σημείωμα". Δεν διευκρινίζεται το ποιός θα το κάνει αυτό, και είναι λάθος να μείνει η λέξη "υπηρεσιακό". Η εισήγηση στην Επιτροπή θα πρέπει να γίνεται από αυτόν που έχει αναλάβει να υποστηρίξει τεχνικά το έργο της Επιτροπής.

7. Άρθρο 20.

7.2 Στη 2η παράγραφο του συγκεκριμένου άρθρου περιγράφεται η δυνατότητα αίτησης του κάθε πολίτη για τον ειδικότερο χαρακτηρισμό κάποιας έκτασης που περιλαμβάνει ο κυρωμένος Δασικός Χάρτης. Αυτό, αν γίνεται από την αρχή (με καινούρια φωτοερμηνεία, αυτοψίες κτλ), δεν είναι μια απλή διαδικασία, και σε μεγάλο ποσοστό εμπίπτει στις διαδικασίες κατάρτισης του δασολογίου, η οποία είναι μια άλλη και ανεξάρτητη δουλειά.

7.2 Η παράγραφος 5 είναι λάθος διατυπωμένη: Σε έναν ιδιοκτήτη δασικής έκτασης (ο οποίος παραδέχεται τη μορφή της έκτασής του και δεν υπέβαλε αντίρρηση στη διαδικασία ανάρτησης των χαρτών), δεν μπορεί να του απαγορεύεται στη συνέχεια "κάθε μεταβίβαση, σύσταση ή μεταβολή των εμπραγμάτων δικαιωμάτων" του. Ο Νόμος 998/79 προβλέπει σαφείς διαδικασίες αλλαγής των εμπραγμάτων δικαιωμάτων ενός ιδιωτικού ή Κοινοτικού δάσους ή δασικής έκτασης.

8. Άρθρο 22.

Θεωρούμε πολύ θετική την πρόβλεψη του ειδικού κωδικού με την ονομασία "Ταμείο Δασικών Χαρτών", όπως επίσης και τις προβλέψεις των παραγράφων 3 και 4 του συγκεκριμένου άρθρου.

9. Άρθρο 23.

9.1 Στην 1η παράγραφο δεν είναι σαφές το σε ποιούς Δασικούς Χάρτες αναφέρεται με την περιγραφή "η κατάρτιση των Δασικών Χαρτών είναι σε εξέλιξη". Η παράγραφος αναφέρεται στο πρόγραμμα των μελετών με κωδικό ΔΧ που ήδη έχει αναθέσει η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε. (και στο πλαίσιο των οποίων οι μελετητές είχαν χρησιμοποιήσει τα σχέδια πόλεων που τους είχαν χορηγηθεί), στο πρόγραμμα των μελετών με κωδικό Δ3 που πρόκειται να αναθέσει σύντομα η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε., ή στις μελέτες όλων των προηγούμενων προγραμμάτων κτηματογράφησης (οι οποίες έχουν ήδη κλείσει και παραληφθεί οριστικά από τον εργοδότη);

9.2 Αντίθετα, είναι σαφής και πολύ θετική η πρόβλεψη της παραγράφου 5 του ίδιου άρθρου.

10. Γενικές παρατηρήσεις και προτάσεις επί του συνόλου του κειμένου.

10.1 Το ζήτημα της αποδυνάμωσης των Τμημάτων Δασικών Χαρτογραφήσεων των Διευθύνσεων Δασών των Νομών.

Θεωρούμε καταρχάς θετική επί της αρχής της τη ρύθμιση της παραγράφου 4 του άρθρου 26 για την ενσωμάτωση των Τμημάτων Δασικών Χαρτογραφήσεων των Νομών στις αντίστοιχες Διευθύνσεις Δασών της Περιφέρειας (το ιδανικό θα ήταν μάλιστα να υπαχθούν διοικητικά όλα αυτά τα Τμήματα στη Διεύθυνση Δασικών Χαρτών του ΥΠΕΚΑ). Αυτό όμως σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να αποτελέσει άλλοθι ή επιχείρημα για την αναστολή ή την ακύρωση της επιτακτικής ανάγκης στελέχωσης αυτών των Τμημάτων με τον προβλεπόμενο αριθμό επιστημόνων.

10.2 Το πρόβλημα των διοικητικών πράξεων που έχουν τελεσιδικήσει και ο τρόπος αντιμετώπισής τους στη διαδικασία της ανάρτησης των Δασικών Χαρτών.

Στη διαδικασία σύνταξης των Δασικών Χαρτών λαμβάνουμε υποχρεωτικά υπόψη μας και αποτυπώνουμε τις διοικητικές πράξεις της Δασικής Υπηρεσίας που έχουν τελεσιδικήσει, και κυρίως τις Πράξεις Χαρακτηρισμού και τις κηρύξεις των αναδασωτέων εκτάσεων. Από την εμπειρία μας όμως αυτή, έχει αποδειχτεί ότι υπάρχει σωρεία τέτοιου είδους πράξεων που, είτε λόγω του τρόπου με τον οποίο εκδίδονταν στο παρελθόν, είτε λόγω της πολύ χαμηλότερης ακρίβειας των χαρτογραφικών υποβάθρων που χρησιμοποιούντο τότε, είτε για πολλούς και διάφορους άλλους λόγους, κάποιες από τις πράξεις αυτές περιέχουν προφανέστατα λάθη.

Για παράδειγμα, μετά από μια δασική πυρκαγιά σε τρία μεμονωμένα σημεία, ένας Δασάρχης έκανε έναν κύκλο πάνω σε έναν χάρτη κλίμακας 1:50.000 (που περιελάμβανε μεν αυτά τα τρία σημεία, αλλά και ταυτόχρονα ολόκληρους νόμιμους οικισμούς και νόμιμες αγροτικές περιοχές), και κήρυσσε όλη την περιοχή ως αναδασωτέα.

Ή πολλές φορές, λόγω λανθασμένων συντεταγμένων των τότε Τοπογραφικών Διαγραμμάτων, ενώ ο πολίτης ζητούσε τον χαρακτηρισμό ενός γεωτεμαχίου του ως αγροτικού, το οποίο βρίσκονταν για παράδειγμα κάτω από έναν κεντρικό δρόμο, και ο Δασάρχης συμφωνούσε με αυτήν την άποψη, όταν πάμε σήμερα να εφαρμόσουμε τη συγκεκριμένη έκταση πάνω στους σύγχρονους ορθοφωτοχάρτες, η διοικητική πράξη φαίνεται να χαρακτηρίζει μια εντελώς διαφορετική επιφάνεια, στην άλλη πλευρά του δρόμου και σε εντελώς διαφορετικό σημείο από αυτό για το οποίο εκδόθηκε η πράξη του Δασάρχη.

Αν αφήσουμε όλα αυτά τα λάθη να διαιωνίζονται και με τους χάρτες που συντάσσουμε σήμερα, θα διαιωνίζουμε απλά το πρόβλημα, παράγοντας κακούς Δασικούς Χάρτες. Για αυτό πιστεύουμε ότι στη διαδικασία της ανάρτησης των χαρτών θα πρέπει να δίνεται το δικαίωμα να υποβάλλονται αντιρρήσεις ακόμη και για τις τελεσίδικες διοικητικές πράξεις που έχουν αποτυπωθεί στους χάρτες, γιατί διαφορετικά οι χάρτες μας δεν θα γίνουν ποτέ σωστοί και δεν θα αποτυπώνουν ποτέ την αλήθεια.

10.3 Το ζήτημα της ύπαρξης ενός και μόνο σταδίου για τον οριστικό χαρακτηρισμό μιας έκτασης που απεικονίζεται στο Δασικό Χάρτη.

Σε όλες τις δικαστικές ή τις ενδικοφανείς διαδικασίες, το αποτέλεσμα δεν κρίνεται σε μία και μόνη συνεδρίαση.

Όταν κάποιος για παράδειγμα ασκεί μια Αγωγή ενώπιον των δικαστηρίων, έχει το δικαίωμα της έφεσης στο αποτέλεσμα που κρίθηκε σε πρώτο βαθμό.

Ακόμη πιο χαρακτηριστική είναι η συναφής με τους Δασικούς Χάρτες περίπτωση της Πράξης Χαρακτηρισμού που εκδίδει ένας Δασάρχης: Ο κάθε πολίτης, αν διαφωνεί με τον χαρακτηρισμό του Δασάρχη έχει το δικαίωμα της προσφυγής στην Πρωτοβάθμια Επιτροπή Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων, και επιπλέον, αν διαφωνεί και με την απόφαση αυτής της Επιτροπής (εν όλω, ή εν μέρει), έχει το δικαίωμα να προσφύγει στην αντίστοιχη Δευτεροβάθμια Επιτροπή.

Το ίδιο συνέβαινε και με τις μελέτες κτηματογράφησης (μέρος των οποίων αποτελούσαν οι πρώτοι Δασικοί Χάρτες που συντάχθηκαν μέχρι το 2003), στις οποίες υπήρχαν δύο στάδια ανάρτησης.

Στην περίπτωση όμως των αναρτήσεων των Δασικών Χαρτών, δεν έχει προβλεφθεί καμία δυνατότητα προσφυγής των πολιτών σε δεύτερο βαθμό εκδίκασης.

Η διαδικασία είναι "μία και έξω", με ότι αυτό μπορεί να σημαίνει στα λάθη που είναι σίγουρο ότι θα υπάρξουν στη διάρκεια της εκδίκασης των αντιρρήσεων, είτε από παρανόηση, είτε από την κούραση των μελών των Επιτροπών, είτε από λάθος στην καθαρογραφή των αποφάσεων των Επιτροπών κτλ.

Σημειώνεται επιπλέον ότι δεν έχει προβλεφθεί ούτε η διαδικασία της διόρθωσης του "πρόδηλου σφάλματος" που ισχύει σήμερα στις μελέτες κτηματογράφησης.

Αξίζει μάλιστα να διευκρινίσουμε σε αυτό το σημείο ότι όλα αυτά τα έχουμε παραλάβει ως "προϊκα" από το αντίστοιχο νομοσχέδιο που είχε ετοιμάσει η Δασική Υπηρεσία πριν την ψήφιση του Ν.2664/98, με τη γενική προσέγγιση ότι οι αναρτήσεις θα γίνουν από τα Τμήματα Δασικών Χαρτογραφίσεων και τη λογική του "ελάχιστου δυνατού φόρτου εργασίας" (το βασικό επιχείρημα που ακούγαμε τότε ήταν εκφράσεις του είδους "πού να μπλέκεις τώρα και με εκδίκαση εφέσεων - κλείστο όπως βγει στην 1η εκδίκαση να τελειώνουμε").

Τέτοιες όμως λογικές δεν είναι, ούτε δίκαιες, αλλά ούτε και συμβατές με ένα κράτος που σέβεται τους πολίτες του.

Για να εμπεδωθεί ένα αίσθημα "τίμιας αντιμετώπισης" των πολιτών που θα προσέλθουν σε αυτήν τη διαδικασία, θεωρούμε ότι είναι απαραίτητο να προβλεφθεί στο νόμο ένα στάδιο επανεξέτασης όλων των αντιρρήσεων που θα απορριφθούν σε πρώτο βαθμό από τις ΕΠΕΑ.

10.4 Το ζήτημα του σχεδιασμού των αναρτήσεων.

Το προφανές αποτέλεσμα της ψήφισης αυτού του σχεδίου νόμου θεωρούμε ότι θα είναι ο σχεδιασμός της ανάρτησης των χαρτών. Για να έχει όμως επιτυχή εξέλιξη το εγχείρημα της ανάρτησης και της κύρωσης των Δασικών Χαρτών, θεωρούμε ότι υπάρχουν δύο επιπλέον βασικές και απαραίτητες προϋποθέσεις:

- α. Το όλο εγχείρημα θα πρέπει να αντιμετωπιστεί σαν ένα αυτούσιο έργο, με κεντρικό χρονικό και χωρικό προγραμματισμό. Οι αναρτήσεις θα πρέπει να γίνουν με ενιαίο τρόπο σε όλη την Ελλάδα, οι πολίτες θα πρέπει να εξυπηρετούνται και να αντιμετωπίζονται παντού το ίδιο, οι ΕΠΕΑ θα πρέπει να υποστηρίζονται με τον ίδιο τρόπο πανελλαδικά κτλ. Θα ήταν ολέθριο λάθος να ξεκινήσει μια διαδικασία "ανάρτησης κατά το δοκούν", ανάλογα με το εάν εκτιμά για παράδειγμα η κάθε Διεύθυνση Δασών Περιφέρειας ότι μπορεί να αναρτήσει τους χάρτες μόνη της, ή αν εκτιμά ότι χρειάζεται τεχνική υποστήριξη για όλες ή για κάποιες από τις υπηρεσίες που θα μπορούσαν να τις προσφέρουν τρίτοι κτλ.
- β. Λόγω του ότι το έργο αυτό θα υλοποιηθεί για πρώτη φορά στην Ελλάδα, είναι αναγκαίο να εξελιχθεί σταδιακά, και ανά πρόγραμμα. Δηλαδή, πρώτα να αναρτηθούν οι χάρτες του Α' πιλοτικού προγράμματος, στη συνέχεια οι χάρτες του Β' πιλοτικού, κτλ. Με τον τρόπο αυτό, όλοι οι συμμετέχοντες σε αυτήν τη διαδικασία θα αρχίσουν να αντιμετωπίζουν σταδιακά τα προβλήματα (ξεκινώντας από μικρότερες περιοχές), ενώ θα δίνεται ταυτόχρονα η δυνατότητα να διορθώνονται σταδιακά και τα οποιαδήποτε λάθη ή παραλείψεις έχουν γίνει στον αρχικό σχεδιασμό υλοποίησης του έργου. Αυτό αποδεικνύει και η αντίστοιχη εμπειρία από την σταδιακή "ωρίμανση" των διαδικασιών ανάρτησης στις μελέτες κτηματογράφησης που προηγήθηκαν, όπου οι αναρτήσεις των πρώτων πιλοτικών δεν είχαν καμία σχέση με την πληρότητα και την τεχνογνωσία που είχε αποκτηθεί όταν έφτασε η στιγμή της ανάρτησης του 1ου κύριου προγράμματος.

10.5 Το ζήτημα των περιοχών που, αν και έχουν κτηματογραφηθεί, δεν έχουν Δασικούς Χάρτες.

Το σύνολο των ΟΤΑ των αντίστοιχων μελετών κτηματογράφησης των προηγούμενων προγραμμάτων του Εθνικού Κτηματολογίου ήταν 338, και κάλυπταν μια έκταση

8.455.019 στρεμμάτων

Από το σύνολο αυτό, υπάρχουν 15 ΟΤΑ συνολικής έκτασης 730.000 περίπου στρεμμάτων, για τους οποίους, ενώ έχουν συνταχθεί οι μελέτες κτηματογράφησης, δεν έχουν συνταχθεί Δασικοί Χάρτες (για διάφορους τεχνικούς ή διαδικαστικούς λόγους). Υπάρχει δηλαδή ανάγκη να κλείσει άμεσα αυτό το κενό (έτσι ώστε να έχουμε Δασικούς Χάρτες σε όλες τις περιοχές που έχουν κηρυχτεί υπό κτηματογράφηση), πράγμα το οποίο είναι ακόμη πιο εύκολο σήμερα γιατί οι συγκεκριμένοι ΟΤΑ έχουν ήδη κτηματογραφηθεί.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

Ο Γενικός Γραμματέας

Θανάσης Μπουζινέκης

Τάσος Κουρής

Πίνακας Αποδεκτών

1. Κο Θάνο Μωραίτη
Υφυπουργό Περιβάλλοντος
Αμαλιάδος 17 - 11523 Αθήνα
FAX = 210.64.32.589

2. Κο Γ. Αμοργιανιώτη
Ειδικό Γραμματέα Δασών
Χαλκοκονδύλη 31 - 10432 Αθήνα

3. Διεύθυνση Δασικών Χαρτών
Χαλκοκονδύλη 31 - 10432 Αθήνα
FAX = 210.74.89.206

4. Κο Απόστολο Αρβανίτη
Πρόεδρο και Δ/ντα Σύμβουλο της
ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ Α.Ε.
Μεσογείων 288 - 15562 Χολαργός
FAX = 210.65.37.728